

Orient Express: fi de trajecte

Inspirant-se en els trens nocturns de luxe que [George Mortimer Pullman](#) havia posat en marxa als EUA en ple segle XIX, l'empresari belga [Georges Nagelmackers](#) va fundar el 1876 la [Compagnie Internationale des Wagons-Lits](#). La idea era impulsar luxoses línies de llarg trajecte pel continent europeu: Nagelmackers hi posava els vagons (veritables hotels sobre rodes amb totes les comoditats) i les companyies ferroviàries de l'època, les vies, estacions i locomotores. El 1883 va començar a rodar la línia més famosa de Wagons-Lits, l' [Orient Express](#), que enllaçava la capital cultural europea, París, amb la porta de l'Orient, Constantinoble. Els passatgers, durant quinze dies, passaven per Estrasburg, Munic, Viena, Budapest, Bucarest i Giurgiu, on creuaven el Danubi amb ferri fins a Ruse (Bulgària). Des d'allà, un segon tren els duia fins a Varna i, amb vaixell de vapor, arribaven a la destinació final ([mapa](#)).

A banda l'Orient Express original, Nagelmackers va impulsar el Simplon Orient Express (amb Calais i Istanbul o Atenes als extrems) i el famós [Transsiberià](#), que des de 1916 recorre els 9.288 quilòmetres entre Moscou i Vladivostok. L'Orient Express va superar guerres mundials i telons de ferro, però no va poder fer res contra la pressió dels trens diürns de gran velocitat. El 1977 va començar a perdre embranzida quan es va escurçar el trajecte inicial de París a Viena, i els luxosos vagons històrics van quedar encara més enrere. El nom, tanmateix, es va mantenir fins i tot el 2007, quan París va deixar de ser l'estació de referència i l'Orient Express va passar a enllaçar de nit Estrasburg i Viena... Fins aquesta setmana: l'EuroNight 461 'Orient Express' dels [ferrocarrils austríacs](#) ha vist com dilluns passat queia definitivament el mític nom encunyat fa cent vint-i-sis anys per Nagelmackers.

Desaparegut també nominalment de la xarxa ferroviària, doncs, l'Orient Express queda des d'ara definitivament lligat al record, com a principal referent del glamur sobre rodes i com a gran exemple de la passió per l'Orient que hi va haver a l'Europa del final del segle XIX i el principi del XX. Hi van contribuir, a forjar-se aquesta imatge, novel·les de misteri com ' [Assassinat a l'Orient Express](#)' (1934) d' [Agatha Christie](#) i 'El tren d'Istanbul' (1932) de [Graham Greene](#).

Per a recordar l'Orient Express, és molt útil visitar la web [Seat Sixty-One](#), de l'anglès [Mark Smith](#), on hi ha publicat un [interessant article](#) sobre el tren insígnia de la Compagnie Internationale des Wagons-Lits. S'hi esmenten dades cronològiques, anècdotes, detalls i bibliografia sobre les línies impulsades per Nagelmackers. Com explica Smith, des de 1992 hi ha un tren turístic anomenat [Simplon Orient Express](#) ([fotos](#), [vídeo](#) i [vídeo](#)), però sense lligam directe amb la línia de Wagons-Lits que sortia de Calais cap a Istanbul o Atenes.

16 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)